

ger i overensstemmelse med gældende regler herfor.

Til § 42 a, stk. 3

Den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 3, tilsigter at tage højde for den særlige problemstilling, som knytter sig til visse steder uden for sygehusvæsenet, hvor der føres sundhedsfaglige optegnelser i egne, afgrænsede elektroniske systemer, og hvor ingen af de sundhedspersoner, som er omfattet af § 42 a, stk. 1, er involveret i behandling eller pleje. Det kan f.eks. være hos en psykolog, kiropraktor, privatpraktiserende tandlæge, fodterapeut el. lign. eller i forbindelse med plejehjemsvirksomhed eller hjemmepleje, der indebærer sundhedsfaglige optegnelser.

Elever og studerende på sundhedsfaglige uddannelser vil være omfattet af bestemmelsen, når de er at betragte som en sundhedsperson, jf. lovens § 6. Dette er tilfældet, når de pågældende udfører sundhedsfaglige opgaver. Når elever og studerende er at betragte som sundhedspersoner, har de samme adgang til at foretage opslag som andre sundhedspersoner end læger og sygehussansatte tandlæger.

Hvis et behandlings- eller plejeforløb strækker sig over mange år, vil oplysninger om hele forløbet efter omstændighederne kunne betragtes som oplysninger om aktuel behandling, i det omfang der er tale om et uafsluttet forløb det pågældende sted. Der vil i så fald kunne være hjemmel til at foretage opslag i en elektronisk patientjournal under de nærmere betingelser fastsat i den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 2.

Hvis derimod f.eks. et forløb hos en kiropraktor vedrørende en dårlig skulder afsluttes, og patienten flere år senere vender tilbage med en dårlig ryg, vil der imidlertid være behov for, at kiropraktoren eller dennes kollega kan åbne den gamle (elektroniske) journal, og oplysningerne heri vil i sådanne tilfælde ikke kunne betragtes som oplysninger om aktuel behandling.

I sådanne tilfælde vil der være behov for, at andre sundhedspersoner end de af § 42 a, stk. 1, omfattede kan få adgang til såvel oplysninger om aktuel behandling som historiske data.

På den baggrund foreslås det i bestemmelsens 1. pkt., at der på behandlingssteder med elektroniske systemer, der kun indeholder oplysninger til brug for behandling, som gives på det pågældende behandlingssted, kan foretages opslag i

sådanne systemer af andre sundhedspersoner end de i § 42 a, stk. 1, nævnte, når det er nødvendigt i forbindelse med aktuel behandling af patienten. Bestemmelsen giver således i modsætning til den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 2, adgang til opslag på såvel oplysninger om aktuel behandling som historiske data.

Det er en forudsætning efter bestemmelsen, at de helbredsoplysninger, som er indeholdt i det elektroniske system, der foretages opslag i, kun er oplysninger til brug for behandling, som gives på det pågældende behandlingssted. Heri ligger, at der er tale om teknisk helt afgrænsede elektroniske systemer, hvorfra der ikke er direkte adgang til andre, eksterne elektroniske patientsystemer, og hvortil der ikke kan indføres data direkte fra andre, eksterne elektroniske patientsystemer. Heri ligger endvidere, at det elektroniske system kun indeholder oplysninger om de patienter, som behandles på det pågældende behandlingssted.

Ved behandlingssted forstås en myndighed, institution, virksomhed m.v. med egen ledelse, hvor der udføres sundhedsfaglig behandling, jf. sundhedslovens § 5, og foretages sundhedsfaglige optegnelser i egne, afgrænsede elektroniske systemer. Bestemmelsen stiller ikke krav om, at behandlingsstedet fysisk er samlet ét bestemt sted. Behandlingssteder, der udfører behandling flere forskellige steder decentralt, kan således betragtes som ét behandlingssted, f.eks. den kommunale hjemmesygepleje, der kan udføre behandling i patientens eget hjem, på institution eller i et eventuelt sundhedscenter, eller den kommunale skoletandpleje, der udfører tandbehandling på de enkelte skoler i kommunen. Det er dog som nævnt en forudsætning efter bestemmelsen, at de helbredsoplysninger, der er indeholdt i behandlingsstedets elektroniske systemer, alene er oplysninger til brug for behandling, som gives på det pågældende behandlingssted.

Efter bestemmelsens 2. pkt. finder 1. pkt. ikke anvendelse, hvis behandlingsstedet har en sundhedsperson ansat, der er nævnt i § 42 a, stk. 1, dvs. uden for sygehusvæsenet en læge. Undtagelsen er begrundet i, at læger efter stk. 1 har adgang til at indhente også historiske data fra tidligere patientforløb til brug for aktuelle behandlingsforløb.

Det forhold, at behandlingsstedet kan være undergivet lægeligt tilsyn, eller at f.eks. et pleje-